

Där nere på selen och edorna går
det lösgjorda timret längs Rajvares stränder.
Och edorna suger. Det stannar och vänder
i långsamma cirklar bland näckros och gräs.
Då stiger ur björkarnas lummiga snår
en nattvakas drill i nätternas timmar.
Det plaskar i vattnet det blänker och glimmar
när månört och öring tar luftiga språng.
Då hör man från hembyn skällornas låt.
Man stannar lyssnar, tänker ditåt
och längtar till famntag och kyssars rus
med hakskaftet stödd mot ånipans grus.